

Jonna Yngborn.

I
Efter att Lars Lindeståls
pappa lämnade Ekebyhofs
Trädskolor för att böja på
egen hand, kom det i flera
olika föreståndare för längre
eller kortare tid.

Att sköta en trädskola med
allt vad det innebär kräver en
visket kundskap som en vanlig
trädgårdsman inte
har eller jämföras av.

Da Nygre och jag kom dit
1 December 1946 var plantskolan
urgang och ganska illa skick.
Det blev ett stort jobb att få
den på fötter igen.

Vi anställdes flera duktiga med
arbetare till plantskolan, men det
tog sin tid att få fram de
solika produkter. Först och
främst fruktad och som skal
tyngs och rosor som skall
och leress. Ett fruktad tar
4 år för att bli salufördig
och en ros 2 år.

Efter all produktioner var kommit
ordentlig gång gick det bättre,
men alla arbetare härl och
under expeditionens tid på våren
och hösten, blev det inte många
timmar sömn.

När några av bröde gäst, och vi hade fått några ordning på Glanskölden, började vi alltså studiebesök till olika föreningar och skolor. Bl. a var Sven Green där med sin trädgårdsskola och från Finland kom där också en Trädgårdsskola på besök. Det var lite roligt med språket när man visar runt bland ^{alla} husen o träd.

Har kom Mälardalen jord- och odlarförening, Trädgårdsskollägen förening, och sist men inte minst Svunges Plankoleagerförening med medlemmar från Skåne och uppåt.

Alla sådana besökande blev bjudna på kaffe m m. Det brukar bland vara upp till 60-70 pers på en gång.

Alla sådana besökare blev men det var inte bara så vi hade också härligt tillställningar med de anordnade i parkvillan där Everer och medhjälpare bodde - och en husorkester stod för madelagning - hade vi ofta sammanträtt med hela personal med sång musik och spel, de brukar husmodern Signa kunde